

A-10-8801-2

پوستر

بررسی توزیع شادکامی و عوامل شغلی مؤثر بر آن در کارکنان مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی کوثر شهر سمنان در سال 1396

داریوش پهلوان¹، بهاره عیوضنژاد²

1- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

2- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

مقدمه و هدف: شادکامی کارکنان، یکی از مقوله‌های مهم روان‌پزشکی است که با بهره‌وری، افزایش ایمنی کار، رضایت شغلی و خانوادگی ارتباط دارد که می‌تواند ناشی از عوامل محیطی و شخصیتی باشد؛ هدف پژوهش حاضر، بررسی توزیع شادکامی و عوامل شغلی مؤثر بر آن بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تحلیلی مقطعی، تمامی پرسنل مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی کوثر شهر سمنان در سال 1396 که دارای معیارهای ورود به این مطالعه بودند (شامل 280 نفر) به روش تمام-شماری مورد بررسی قرار گرفتند. سپس، سؤالات به صورت 2 پرسش‌نامه در بین نمونه‌های آماری این مطالعه توزیع شد؛ پرسش‌نامه اول شامل اطلاعات فردی مانند سن و جنس و شغل و پرسش‌نامه دوم، پرسش‌نامه شادکامی اصلاح‌شده آکسفورد بود.

یافته‌ها: 42/9 درصد (120 نفر) دارای سطح شادکامی خوب و عالی بودند. بر اساس آزمون آماری مجذور کای، بین سطح شادکامی با گروه سنی ($P=0/001$)، وضعیت تحصیلی ($P<0/001$)، شغل ($P<0/001$)، وضعیت استخدام ($P=0/008$)، وضعیت شیفت‌ها ($P<0/001$)، نیاز به اضافه‌کاری ($P=0/044$)، ارتباط با همکاران و فضای همکاری ($P<0/001$) و رضایت شغلی ($P<0/001$)، ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده شد. بر اساس ضریب همبستگی پیرسون، بین سطح شادکامی با سن ($P=0/027$ و $R=0/132$) و با حقوق ماهیانه ($P<0/001$ و $R=0/319$)، ارتباط آماری معنی‌دار و مستقیمی مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: ضروری است تا با برنامه‌ریزی بهتر، شرایط را برای کنترل عوامل مخرب مؤثر بر سطح شادکامی مانند میزان درآمد ماهیانه پایین، نیاز به جبران درآمد با انجام اضافه‌کاری و نیز عدم ثبات شغل در کارکنانی با شرایط استخدام غیر رسمی و قراردادی و در نتیجه، بهبود شادکامی و رضایت شغلی افراد بهبود بخشید.

